

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Bibliotheca Smithiana, Seu Catalogus Librorum D. Josephi
Smithii Angli Per Cognomina Authorum Dispositus**

Pasquali, Giovanni Battista

Venetiis, 1755

Divo Suo Joan. Anton. [i] Alexandrino

urn:nbn:de:gbv:45:1-844

[CCLXI]

DIVO.: SUO.:

JOAN. ANTON. [1] ALEXANDRINO

Patrum optimo, Cardin. meritis. summo utriusque Referendar.

.: SACRUM .:

PER MICHAELEM FERNUM MEDIOLANENS.

EX PIETATE.

POSTEAQUAM in hanc vitam, & hoc quod undique patens & apertum prospicimus cœlum editus sum Pater Reverendissime (accusent quantum velint: qui me gloriosius de me fari judicabunt) semper id ego sum conatus: vivus solum ut viverem: functus superstes esse aliquando possem. Quod unum cum sæpe quomodo præstare possem cogitarim: præterquam clarorum virorum præsidio: Virtutum suffragiis: & litterarum luce non inveni: Itaque quantum humana permisit imbecillitas: quantum angustiae rei domesticæ passæ sunt: quantum astra nobis affusserunt: si cætera exiliter & presse hæctenus consecutus sum: hoc certe uno fœlicissimum me semper judicavi: quia tu in hac alma Terrarum Principe Roma, hæc nostra tempestate, & hoc ætatis nostræ curriculo extares: qui virtutibus omnibus ipse quidem longe præditissimus quoscumque audias ad litterarum studia: ad bonam virtutum frugem capeffendam anhelare consiliis: opibus: auctoritate: officio non desinis pientissime tanquam e medio cœno manum porrigens attollere, erigere, sublimare. Quod cum quotidie facias: sentiatque optimus quisque quanta charitate se complectaris. Ita tamen cavisti, ut malis occulte auxiliari, confovere, juvare: quam publice beneficis prædicari: conscientia beneficentiæ, quam præconum aura & populari plausu gloriosior. Quamobrem intelligo & mihi a diis immortalibus firmissimum virtuti: si modo illam totis viribus complectamur: in te esse propositum præsidium. Et jam charitatis in me tuæ cum consiliis privatis & monitu sapientissimo: tum vero præclaris laudationibus & publico suffragio signæ spectatissima elucent: Hortatus sæpe judicialia hæc subsellia forensæque actionem: quibus me me prope pollui censes, dimitterem. Totumque me philosophiæ studiis, & sacrarum litterarum cognitioni traderem. Mox apud Pontificem ultro ita me commendaras: ut nisi Principum, in quorum manu (proh dolor!) hodie res est sacra: libido obstaret: in pulcherrimum vitæ sta-

[1] *Joannes Antonius de Sancto Georgio, patria Placentinus, vetusta nobili gente Sangiorgiorum, publicus Papiæ Legum professor, & Sancti Ambrosii majoris Mediolani Præpositus; Alexandrinus Episcopus primo, tum Rotæ Romanæ Auditor, & demum Cardinalis ab Alexand. VI. Pontif. renunciatus est. Falso itaque Fernus homo Mediolanen., amplissimum virum compatrium suum appellat, qui revera Placentiæ lucem videat. At ignoscendum Ferno, quum & in ejus Cœnotaphio in D. Celsi Templo Romæ extanti legatur:*
HIC SEPULTUM EST CORPUS R. D. IO:

ANTONII DE SANCTO GEORGIO MEDIOLANENS.

Sed haud miretur Lector, Oldoinus ait, Mediolanensem Joannem Antonium fuisse appellatum, cum revera fuerit Placentinus, ibi enim qui Epitaphium illud scripsit (idem de Ferno dicendum) visus est perspexisse ad Mediolanensem Præposituram qua ante purpuram fulgebat, & cujus denominatione etiam Cardinalis per ora mortalium volitabat. Vide laud. Oldoinum Tom. III. pagg. 167. Ceterum hæc Epistola Libris de Ingratitudine fugienda a Campano conscripta, præfixa est.

tæ statum collocasse me videretis . Morula opus est : Et hanc altissimus
 (spero equidem) in melius fortunabit . Interea ego ne ab animi proposito
 mei vel momentum abscederem Campani Episcopi Aprutini Oratorum , qui
 unquam fuerint post unum Ciceronem facile Principis monumenta non mi-
 nori impensa quam labore meo & sudore maximo edenda curavi . Qua una
 re videor mihi tantum studiosis eloquentiæ & bonarum litterarum cultori-
 bus consuluisse : ut jam quem alium æmulentur : ad cujus eloquentiæ stilum
 se componant : si Campano nostro , vel minimum intenderint quoquo in
 scriptorum genere non sint quæsituri . Jam præceptis elegantiae latinæ tota
 referta videtur Italia : dum se quam maximo quisque præpollere ingenio ni-
 titur ostentare . Nemo tamen a natura consecutus hæcenus : ut simul &
 docere & præstare idem potuerit luculentissime . Campanus vix dum xxx.
 natus annus : eam famæ celebritatem Rhetor Perusiæ profitendo sibi tota in
 Italia comparaverat : ut Principum jam quisquam non esset , apud quos il-
 lius nomen sanctum & venerabile non haberetur . Quorum res gestæ æter-
 nitati ab hoc uno : cujus victura monumenta jam tum perspectum habe-
 bant commendari non expeterentur . Hinc illa fuit eximia Balionum in
 hunc charitas , apud quos complures : ut erant illi nobilissimi populi Peru-
 sini Principes magno honore habitus annos confedit : quoad in urbem au-
 gustioribus fatis doctissimi cujusque præfulis precibus allectus est . Hinc &
 illa in omni vita Ferdinandi summa Alfonsi , Cosmæ , Petri , Juliani , Lau-
 rentii , Federici , Sigismundi , Patrum , Pontificum , reliquorumque Italiae
 nunc Principum benivolentia . Huic quantum perspicere datur , & hi recen-
 sent : qui illi arcta familiaritate copulati extiterunt : ocio & desidia nihil
 detestabilius fuit : Itaque cum animum ad scribendum aliquid , quo & cæte-
 ris mortalibus proficeret : & ipse nominis immortalitatem : quod qui non
 querit dignus est ipse nunquam vixisse , consequeretur : publicis sicut suspi-
 cor in herilem familiam excitatus injuriis De Ingratitudine fugienda : li-
 bros tres conscripsit : Opus imprimis quidem ipsum novum , & ex penitissi-
 mis philosophiæ adytis haulum & undique divinum nescio quiddam sen-
 tentiarum sublimitate spirans : & quale non junior ille , sed annis & con-
 silio maturus divorum quispiam quos nostra religio præcipuos colit evigi-
 lasse videbatur . Oratio ipsa sonantissima & antiqua omnia : Industria in
 conquirendis exemplis : sed quibus ? mirificentissimis & quadrantissimis , plus
 quam humana . Græcos imitatus in uno hoc disputationem texuit : In pro-
 ponendo nihil exuscitatus : cuncta pervestigat : acer meditatur & profun-
 dus ubique . In colligendo : partiendo : disponendo : tersus , nitidus & in-
 teger . In revincendo : confutando : concludendo : comis imprimis semper
 atque jocundus . Alioquin vehemens & erectus fide veritatis & auctoritate
 conspicuus . Nihil publici juris : nihil desyderatur privati : rerum & exem-
 plorum copia & ubertas quanta obstupescas : In alium quemquam non in-
 venias . Acutie ingenii qualem posteri in suos requirent : non progignent
 sæcula : illi non invenient . Hoc ego tibi pater amplissime quando pro tan-
 ta tua in me pietate quid referam habeo vix aliud nihil : & minimum in-
 ter ingratos habet ille locum : immo inter ingratos habendus non est : nisi
 gratissimum se præstare , illum etiam contenderim : qui & referre beneficia
 cupit : & refert quanta maxima per se potest . Neve quid oblivisci me tuæ
 dignitatis putes : & laborum nostrorum in tam multiplici & averfa fori e-
 xercitatione partem agnoscas : præter cætera de veteri edentium ritu dica-
 re statui : doque votive dicoque . Unum me hercule ex omnibus illius ope-
 ribus

ribus tibi hoc convenire cum cæteris, quæ ad illud idem scribendi genus spectare videntur adiectis judicavi: Quod & si primum tibi Cæsarei juris atque Pontificii extiterit studium semper: quod in Principe tam gloriosum & illustre est, quam necessarium: In quo adhuc tibi mortalium nemo pedem conferre potuit. Dixisti tu sæpe tamen cum summo auditorum plausu: & in his humanitatis studiis longe floruisse: ut amplissimam inde laudem quoquo etiam die: neque apud crudastros, consequare. Et tuum doctrinæ disciplinarumque & institutionis humanæ factum ingenium: Indefessæ compositiones: quotidianaque per assiduas concinnationes annotamenta: hunc maxime edocendi humani generis morem, & hæc ad eruditionem animantium omnium: domi & in umbra: ab foro & ambitu conscripta documenta: in dissimilibus studiis cognatione effectusque comparili videntur exposcere. Accedit quæ ipse ab hac ingratitude fecerit semper abfuisse: qui non tam referre, quam concumulare beneficia omni vita contendisti, ut nemo te gloriosius vexillum hoc adversus perfidos munificentæ & liberalitatis hostes possit protendere. Porro qui cogitationum mearum dux semper & moderator extitisti: dignus videbare, cujus Syds Numenque cunctas meas lucubrationes deberet tanquam sæcæ cœlesti prælustrare. Lege pater amplissime, quæ tibi a tenebris & interitu arrepta exhibet servus tuus Campani opera. Nam ausim dicere post peractos dijudicando orbi: & re christiana liberanda labores: ad quod tua sola divina virtus te jam pridem ascivit: hac una lectione gratius nihil: sanctius: jocundius poterit contingere. Vale simul pater Candidissime: unicum cumulatissimæ sapientiæ naturæ opus. Et ad tuum Michaëlem compatrium tuum: additiciū mancipium tuum, quod facis: Mi Dive: spes mea unica: aliquando respice.

A D E U N D E M.

Dive procellosi librator maxime mundi
 Accipe Campani scripta beata mei.
 Ingenium, cujus superarunt sæcula nulla:
 Ulla nec æquabunt postera quæ venient.
 Inter philosophos naturæ archana tenebat:
 Ille lyra princeps: ille solutus erat.
 Ibit in ingratos galeatus te duce tandem:
 Et quæ concoxit fervida bella geret.
 Publica florebut docili moderante magistro:
 Ornabit thalamos gratia prisca novos.
 Thrasmenique lacus stantes lustrabimus oras:
 Et veterum censor quilibet esse potest.
 Gratia sit superis: nostro sudore legetur
 Qui modo Campanus poene sepultus erat.

NU.

